SĂ ȚINEM SEAMA DE...

Jocul pe care selecționata noastră l-a prestat la București în compania reprezentativei R.D.G., pentru calificarea în turneul olimpic, a avut darul să anuleze entuziasmul dezlănțuit de victoria asupra vice-campionilor mondiali, de la 22 noiembrie 1967. N-a mai fost pusă în evidență nici una din însușirile fotbaliștilor noștri, însușiri pe care am ținut să le subliniem cu orice prilej, chiar și în cele mai grele momente parcurse de echipa națională în această perioadă de timp.

Sentimentul de plenitudine conferit de victoria asupra selecționatei R.F.G. ne-a dus, probabil, la acea stare de euforie, care a determinat ignorarea unor carențe ce subzistă în jocul echipelor de club și se răsfrîng, fatal, și în evoluția pe teren a cîtorva din componenții loturilor A, tineret și juniori.

Multe din aceste carențe au fost vizibile și în celelalte întîlniri internaționale susținute în ultimul an: prima repriză cu Izraelul, întregul meci de la Budapesta cu selecționata divizionară a R. P. Ungare și acela de la Cracovia cu reprezentativa A a Poloniei, jocul dintre juniorii noștri și cei ai R. P. Ungare și, mai ales, partida-cheie cu R.D.G. În aceste necesare „minute de adevăr" vom proiecta micul serial al deficiențelor.

INSUFICIENȚE DE ORDIN TEHNIC

Se știe că tactica de înalt nivel nu este decît prelungirea pe planul organizării jocului de ansamblu a unei ireproșabile tehnici individuale. În acest caz, jucătorii noștri nu pot să realizeze procedee optime pe plan tactic, cînd ei dovedesc încă unele stîngăcii frapante în execuțiile tehnice. De pildă: efectuarea stopului (prea lung, mingea intrînd astfel în raza adversarului); lipsa de adresă și de intensitate a paselor (în meciul cu olimpicii R.D.G., pasele la adversar au abundat); conducerea inadecvată a mingii (căreia nu i se imprimă efect de „retro", spre a fi purtată mereu lîngă picior); abuzul de dribling (deși mulți jucători nu stăpînesc acest procedeu la un nivel superior, ei dovedesc, totuși, o mare pasiune pentru „căratul" mingii); lipsa de precizie și de tărie a șutului (de la 2—3 m de poartă se lovește mingea în așa fel încît ea poate atinge blocul-turn); deficiența lovirii mingii cu capul, chiar de către jucătorii din divizia A, selecționați în reprezentativa țării; presingul este rar utilizat de majoritatea atacanților noștri, în aceste faze fiind mai mult spectatori și, în orice caz, ușor depășiți de apărătorii adverși (așa cum s-a dovedit și în meciul cu selecționata R.D.G.); la „atacul prin alunecare" se vizează, de preferință, picioarele adversarului, nu mingea; demarcarea — care implică o mare fantezie — este executată de înaintașii noștri în mod șablonard, neinspirat; fentele sînt efectuate într-un „stas" invariabil; marcarea atacanților adverși este complet deficitară

GREȘELI PE PLAN TACTIC

Lipsa de abilitate tehnică se reflectă, pregnant și în dinamica jocului, ajungîndu-se de multe ori, la întîrzierea fazei și la o greoaie colaborare între posturi și compartimente. Prin aceasta se mărește mult și consumul de energie fizică a jucătorilor.

Aceste laturi negative au ieșit și mai mult în relief în meciurile de la Budapesta (cu R. P. Ungară) și de la București (cu R.D.G.), selecționata română fiind obligată să alerge infinit mai mult decît adversarii, complet stăpîni pe execuțiile tehnice în regim de maximă viteză și lucizi pe plan tactic. Iar, dacă privim cu toată obiectivitatea celelalte partide, în afara celei cu R. F. a Germaniei, nu putem să nu subliniem lipsa totală a oricărei idei tactice. În meciul de la 6 decembrie, jucătorii noștri n-au făcut nici dovada acelui mare potențial de luptă pe care îl evidențiaseră în jocul cu R.F.G., neputînd realiza ritmul debordant cu care au reușit să învingă pe vicecampionii mondiali.

O gravă lacună tactică este și aceea a unei slabe organizări a jocului la mijlocul terenului, ceea ce a făcut să plătim scump mai ales în partidele de la Budapesta și cea de la București (cu R.D.G.).

EXECUTAREA LOVITURILOR FIXE

Deficiențe s-au observat și la realizarea „fazelor fixe". Astfel, mulți jucători nu se pricep să transforme în element tactic ocaziile oferite de loviturile impuse: aruncarea de la margine, loviturile directe și indirecte, cornerul, degajarea de la poartă. Acestea reies, mai ales, din execuțiile lipsite de gîndire tactică la: lovitura de începere, considerată de unii atacanți drept o simplă formalitate, deși este știut că numeroase meciuri au fost cîștigate din faze fulgerătoare, create numai în cîteva zeci de secunde de la deschiderea partidei (golul primit de Steaua la Valencia); la „aruncarea mingii de la margine", cînd jucătorii se fixează la distanțe de 2—3 m de executanții ei, fiind astfel ușor anihilați de către adversari; loviturile directe, acordate în apropierea suprafeței de pedeapsă și executate cu perseverență în „zid", ignorîndu-se pasa la un coechipier mascat, care ar putea centra sau șuta cu toată eficiența la poartă; cornerele sînt aproape invariabil executate „cu boltă", în grămada de jucători din „careu", totdeauna surclasați de portarul care beneficiază de avantajul utilizării mîinilor; penalty-ul constituie încă un secret nedescifrat de mulți executanți, care nu știu să înșele, prin fentă, portarul și nu șutează puternic și nici precis (vezi Pavlovici, în meciul A.S.A. — Steagul roșu și Sasu, în partida cu R.D.G.); pe de altă parte, puțini portari (abia Coman, Haidu, Răducanu, Constantinescu) practică degajarea mingii cu mîna, pentru a crea o fază eficientă de atac. Cei mai mulți o trimit lung și imprecis cu piciorul, pînă în cealaltă jumătate de teren, unde este receptată matematic de apărarea adversă și trimisă urgent înapoi.

CARENȚE DE ORDIN FIZIC ȘI PSIHIC

Și mai puternic se reliefează insuficiențele în jocul de mișcare, ca și în cel fără minge, ambele esențiale în fotbalul modern.

Înțeleasă, de multe ori ca un joc „de-a v-ați ascunselea", sau ca un cadril, în care perechile adverse se urmăresc fără încetare pe tot terenul, demarcarea se realizează fie lipsită de rațiune tactică, ori nu se face deloc, ajungîndu-se la un „joc pur contemplativ"; desfășurarea coechipierilor în fazele de atac nu se efectuează în evantai și pe toată lărgimea terenului, ci se înghesuie jocul pe centru sau pe o singură latură, ceea ce înlesnește rolul apărării adverse; aripile sînt rar utilizate, ignorîndu-se aportul lor decisiv în purtarea acțiunilor de învăluire prin zonele cele mai indicate (de-a lungul liniilor de margine); nu se accelerează ritmul, pe măsura apropierii de poarta adversă; nu se asigură mingii sensuri contradictorii, destinate să deruteze apărarea adversă, prin deschiderea de unghiuri cît mai favorabile; atacanții încearcă arareori să fie „primii la minge"; fazele de atac nu sînt sprijinite de mai mulți jucători, care să realizeze „nucleul ofensiv" și, apoi, „placa turnantă"; atacanții noștri se lasă ușor anihilați de apărările supraaglomerate, neștiind cum să deschidă „lacătele" ferecate de adversari.

La foarte mulți dintre jucătorii noștri fruntași se constată, de asemenea, serioase deficiențe și în ceea ce privește rezistența în regim de viteză. Avem jucători buni numai pentru o repriză sau chiar numai pentru o jumătate de oră care, în continuare, nu mai dau randament, devenind simpli figuranți pînă la sfîrșitul meciului. Cînd componenții reprezentativei noastre au reușit să elimine toate aceste „tare" ce le îngreuiază jocul, ei ne-au dat acea minunată evoluție din partida cu R.F.G., în care au realizat un ritm de-a dreptul derutant, au jucat la intercepție, au anticipat fazele, s-au repliat cu promptitudine din atac în apărare și invers, și, mai ales, au dovedit o extraordinară rezistență în regim de viteză, datorită căreia și-au „knocautat" adversarul.

Dar la carențele de ordin tehnic și tactic, jucătorii noștri adaugă și lipsa de preocupare pentru problemele teoretice spre a-și însuși procedeele cele mai noi, ivite în jocul echipelor din țările cu mai veche tradiție fotbalistică.

Este, de asemenea, necesar să se facă simțită grija permanentă pentru menținerea „formei sportive", printr-un auster „antrenament invizibil".

Exemple și nume de jucători ce s-au afirmat la început, dar care au fost repede scoși din echipe ca „terminați" — și aceasta în floarea vîrstei — sînt, din păcate, prea numeroase și prea cunoscute.

PROPUNERI PENTRU VIITOR

Dé aceea, socotim că este nevoie, în primul rînd, de a schimba complet mentalitatea jucătorilor, dominați în viața sportivă și cea extrasportivă de deviza: „maximum de divertismente și minimum de muncă". Iar, pentru că o bună tehnică se obține numai la o anumită vîrstă, trebuie să acordăm o deosebită atenție creșterii „noului val", începînd cu copiii și cu juniorii. Dar pentru aceasta este necesar să dăm centrelor de copii și juniori pe cei mai buni antrenori-demonstratori, care să fi făcut „schimb de experiență" în țările cu fotbal avansat. Aceștia să nu aibă jumătate de normă, ci să fie retribuiți ca și cei de la echipele de A.

Se impune, acum, o concluzie firească:

Putem afirma că avînd antrenori care să fie, la rîndul lor, nu numai bine pregătiți, dar și accesibili „noului", jucătorii noștri pot deprinde subtilitățile tehnice ale fotbalului modern, prin numeroase antrenamente individuale, cu exersări prelungite și exigente. Animați de dorința puternică de a-și însuși cele mai bune și mai noi procedee, jucătorii noștri vor putea ajunge la acea tehnică înaltă pe care o dovedesc marii fotbaliști de pe glob. Numai posedînd o tehnică ireproșabilă, și însușindu-ne un sistem propriu de joc, putem elimina fluctuațiile de formă și graficul sinuos înregistrat în comportarea echipelor noastre de club și reprezentative.

O primă sarcină de onoare pentru Colegiul central de antrenori este aceea de a porni o intensă acțiune, prin elaborarea unui îndrumar pentru pregătire tehnică și tactică, pornind de la concepția modernă de joc, pe care s-o adapteze specificului jucătorilor noștri.

Numai printr-o pregătire serioasă și permanentă vom putea lichida toate carențele jucătorilor noștri, deoarece — după cum am afirmat totdeauna — ei posedă reale însușiri native, așa cum ne-au dovedit-o în meciul cu reprezentativa pe care Helmuth Schön a dus-o pînă în finala C.M. din Anglia.

Virgil ECONOMU

Antrenamente — deocamdată — de voie la Dinamo București. În cadrul unei „miuțe" 3 la 3, Naghi și Dinu își dispută balonul, sub privirile lui Pîrvu

DIALOG (imaginar) ÎNTRE ION BĂLĂNESCU ȘI ȘTEFAN COVACI

Întîlnire intempestivă între *Ion Bălănescu*, unul din antrenorii formației F.C. Argeș, și *Ștefan Covaci*, „principal" la steliști; întîlnire simbolică — acum la startul lui '68 — între... liderul clasamentului și secund, prefigurînd dialogul pasionant ce-l vor rosti în retur echipele lui Constantin și Dobrin. Dar să reproducem în rîndurile care urmează interesanta discuție purtată de cei doi antrenori:

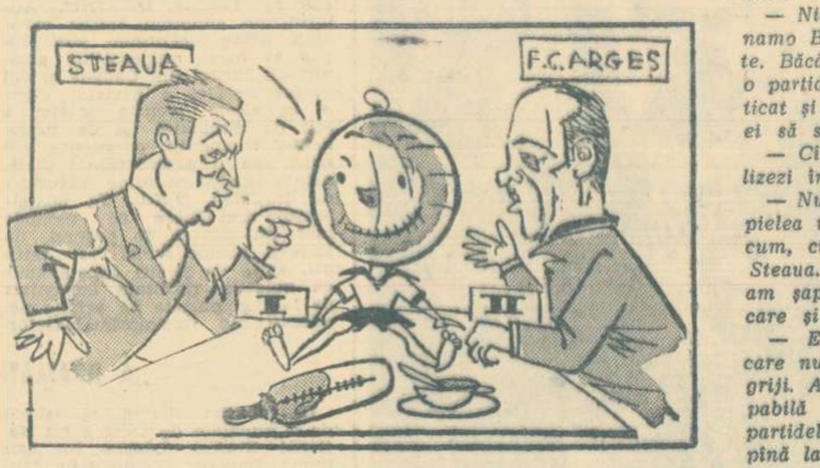

Desen de Neagu RĂDULESCU

— Servus, nea Ioane, și la mulți ani!

— La mulți ani, Covaci!

— Ce ești așa distant? Se vede treaba, te preocupă duelul nostru din campionat. Zi-mi „Piști", ca pînă acum. Uiți că anul trecut pe vremea asta eram încă colegi? Amîndoi „federali", cu birourile față-n față...

— Nu-mi mai aduce aminte. Tempi passati. Mai bine, acum, la echipe. Ai posibilitatea să demonstrezi practic ce știi. În fond, gîndește-te bine, ce reprezentam noi, antrenorii federali.

— Zece negri mititei (n. n. antrenorii federali erau în număr de 10), figurinele de porțelan ale Agathei Christi; ținta ziariștilor și a scriitorilor....

— Nu ești departe de adevăr. Dacă mă gîndesc bine, „Zürich"-ul a fost un fel de rău necesar, sau, cum spune zicala, „tot răul spre bine".

— Te referi la fotbal, în general, sau la poziția noastră în clasament?

— La fotbal, desigur. Mai precis, la relațiile care trebuie statornicite între club și jucători, între aceștia și noi, antrenorii. Nu pui lucrurile la punct de la bun început, ești pierdut.

— Absolut de acord. Știi ce m-a ajutat pe mine în această privință? N-ai să crezi: cele două... înfrîngeri suferite în primele două etape, la Dinamo Bacău și A.S.A. Tg. Mureș. Ne planificasem patru puncte și ne-am trezit fără nici unul. A trebuit să pun piciorul în prag și, împreună cu conducerea clubului, să intronăm ordinea.

— La noi a fost altfel. Am bătut Rapidul în prima etapă, acasă la el, și acest prim succes i-a convins pe băieți să muncească, în continuare, cu zel.

— Abia acum o să ai probleme mai grele.

— Te referi la pregătirile în vederea returului, la absența din lot a lui Coman și Barbu?

— Desigur. Nu-i lucru simplu: doi oameni de bază menținuți în perioadă competițională pînă la 15 februarie. Cînd se vor odihni? Cînd se vor pregăti? Noroc cu Dobrin! Nu se accidenta, îți lipsea și el din echipă...

— Știu eu ce să zic? Anul trecut pe vremea asta altfel ai fi văzut lucrurile. Acum, n-ai nici un om plecat în turneu. Întreg lotul la dispoziție, gata pentru începerea pregătirilor. Firește, și eu sînt pentru descentralizare, adică pentru antrenamente efectuate temeinic la cluburi. Mai ales în perioada pregătitoare. Totuși, cu turneul ăsta a fost ceva special: contractat cu mult timp înainte și cine poate refuza contactul cu marele fotbal brazilian.

— Sigur, sigur. Există și fațeta cealaltă a medaliei. Luat individual, fiecare va veni cu „tolba tehnică" plină; cu o fentă à la Pele, cu pase înșelătoare, greu de ghicit, cu încercări de a șuta la poartă gen „foglia secca"... Dar ce-o fi, om vedea. Cu cine jucați în prima etapă?

— Te preocupă „duelul"? Cu Rapidul, acasă.

— Nu-i o partidă ușoară. Știi, campionii au avut în toamnă un sezon nu prea bun și acum vor să recupereze...

— Nici meciul vostru cu Dinamo Bacău nu-i jucat dinainte. Băcăuanii n-au cîștigat nici o partidă în deplasare. I-a criticat și ziarul. Și acum țin și ei să spargă gheața...

— Cîte puncte speri să realizezi în retur?

— Nu prea îmi place să vînd pielea ursului din pădure. Oricum, cu unul mai mult decît Steaua. Nu trebuie omis că am șapte jocuri acasă printre care și acela cu voi...

— E singurul meci pentru care nu-mi fac nici un fel de griji. Am o echipă matură, capabilă să se mobilizeze în partidele-cheie. Sper, însă, ca pînă la meciul nostru titlul să fie tranșat.

— În favoarea cui?

— Se înțelege... A noastră...

— Optimismul tău, dragă „Piști", ne va prinde bine. Uiți că am doi oameni, pe Dobrin și pe Coman, în primii cinci fotbaliști ai anului '67?

— Și Rapidul are tot doi, pe Ion Ionescu și Dan, și se află pe locul 9. Dar apropo de Rapid. I-ai trimis telegramă de mulțumiri lui Valentin Stănescu?

— Mulțumiri? Pentru ce?

— Pentru Kraus!

— Merçi de idee! Dar tu, i-ai felicitat pe Künzli și Odermatt?

— Pentru ce?

— Pentru... „Zürich". În sensul în care vorbeam: „tot răul spre bine...".

— Aha! Înțeleg. Servus, nea Ioane!

— La mulți ani, „Piști"!

G. NICOLAESCU

P.S. Cam așa ne-am fi închipuit noi o discuție între Ion Bălănescu și Ștefan Covaci. Dacă ar fi avut loc...

Vizînd Cervinia, tinerii boberi se pregătesc la Sinaia

La St. Moritz, Panțuru și ceilalți boberi „olimpici" ai țării noastre tatonează, în compania altor valori mondiale, celebra pîrtie pe care s-au desfășurat atîtea și atîtea concursuri internaționale. La Sinaia, timpul nu a permis însă înghețarea decît a 4 viraje și a liniei drepte, pînă la virajul 5. Lucrările continuă și dacă vremea va fi favorabilă în curînd vor avea loc primele coborîri de la „cap la cap", iar la începutul lunii februarie se vor disputa tradiționalele concursuri organizate de federația de specialitate, de comisiile regionale, de cluburi și asociații sportive.

Pînă atunci, însă, să nu credeți că pista de pe Furnica stă nefolosită. De cîteva zile, aici se află lotul de tineret al României, care se pregătește pentru campionatul european care se va disputa la Cervinia, la 23 și 24 februarie. Trebuie să precizăm că antrenamentele reprezentanților noștri au început încă din luna decembrie, cînd, la Predeal, și-au desăvîrșit pregătirea fizică generală și au făcut sute de repetări pentru îmbunătățirea plecării, element de o deosebită importanță în bobul modern. Dar, să dăm mai bine cuvîntul maestrului sportului Tita Rădulescu (fost internațional la rugby, atletism și, bineînțeles, bob) care se ocupă de pregătirea lotului:

— „În primul rînd, să vă anunț componența echipajelor: Virgil Stoian (Voința Sinaia) — Gh. Stanciu (Voința Sinaia), Niculae Stavarache (A.S.A. București) — Ion Pușcaș (A.S. Armata București) și Ion Niculescu (A.S. Armata București) — Emil Balint (Voința Sinaia). Toți sînt tineri, sub 23 de ani, cu o excelentă pregătire fizică, despre care, personal, consider că are o însemnătate hotărîtoare în obținerea marilor performanțe la bob, deoarece influențează direct psihicul, calitățile morale și de voință ale sportivului, rapiditatea reflexelor. Actualmente, ne antrenăm la Sinaia, urmărind în mod special tehnica startului, a trecerilor prin viraje și linie dreaptă. Studiind procedeele marilor campioni, am putea trage o serie de concluzii care-mi permit să aplic cele mai moderne mijloace de pregătire. Și, sper, cu efect, deoarece bobul românesc se bucură, de multe decenii, de un mare prestigiu pe plan mondial (să nu uităm că deținem titluri de campioni mondiali și europeni, ultimul nu mai tîrziu decît acum un an, prin Panțuru) care trebuie menținut".

„Meciurile cu Dinamo nu vor fi ușoare"

... a declarat dl. ANTE LAMBAȘA — vicepreședinte al F.I.N.A. și președinte al Biroului L.E.N., unui reporter al ziarului **Sportskie Novosti** la întoarcerea sa de la Cluj, unde a luat parte, în calitate de observator, la meciul retur dintre **Dinamo** și **Pro Recco**.

„Cine își închipuie că succesul românilor se datorește faptului că aceștia au jucat a doua partidă pe teren propriu a declarat în continuare dl. Lambașa, **se înșeală amarnic. Bucureștenii au o formație omogenă, care a ajuns la deplina maturitate. Fizic ea este excelent pregătită și totodată capabilă de a depăși orice echipă de club de pe continent. De altfel, în întreaga competiție** (n.r. dl. Lambașa a fost în permanență prezent la jocurile echipei Dinamo), **campioana României a manifestat o formă remarcabilă, iar calificarea ei în finala „Cupei campionilor europeni" este pe deplin meritată. Cred că jucătorii lui Mladost trebuie să privească cu toată seriozitatea partidele din finală, în care vor întîlni o formație extrem de redutabilă".**

Propuneri pentru un al treilea meci

După cum am mai anunțat, în disputa finală dintre **Dinamo și Mladost** nu este de loc exclus un al treilea meci, într-un bazin neutru. Aceasta, în situația cînd fiecare echipă va cîștiga partida care o va susține în propria piscină. Avînd în vedere acest lucru, biroul L.E.N. a anunțat de pe acum trei orașe (Budapesta, Praga și Berlin) dispuse să organizeze manșa decisivă. Urmează însă ca și cluburile respective să aleagă, sau eventual să facă contrapropuneri.

Alexander Seifert la comanda lui Mladost

Pentru campioana Iugoslaviei, **Mladost**, calificarea în faza finală a „C.C.E." reprezintă cel mai mare succes din întreaga carieră. După neașteptata victorie în fața echipei moscovite **T.V.S.K.** (pe care majoritatea specialiștilor o considerau ca principală favorită a competiției), presa iugoslavă a elogiat comportarea team-ului studențesc din Zagreb. Și nu puțini sînt cronicarii de specialitate din țara vecină care întrezăresc, de pe acum, victoria finală a lui Mladost.

De altfel, după cum sîntem informați, echipa lui **Stipanici, Trumbici, Bonacici, Poljak** și **Zuzej** se pregătește cu mare atenție pentru meciurile cu Dinamo. Conducerea clubului iugoslav a apelat chiar la serviciile cunoscutului arbitru internațional și selecționer unic **Alexander Seifert** pentru întrecerile din finalul competiției. **Al. Seifert** i-a însoțit pe jucătorii lui Mladost la Moscova, a dat indicații de pe marginea piscinei de 25 m din Zagreb și la partida retur cu T.V.S.K., iar în aceste zile este prezent cu regularitate la toate antrenamentele campioanei iugoslave.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

Rapid—Politehnica Galați în seria a II-a a diviziei naționale de volei! Deși ambele formații sînt, teoretic, calificate în turneul final, partida rămîne un derbi. Unul de prestigiu, sau de orgoliu, dacă doriți. Studenții gălățeni dețin în ultimul timp un scor pozitiv în întîlnirile cu feroviarii. Gurile rele dau și o explicație acestui fapt. Pasămi-te, giuleștenii nu-l pot folosi pe.. Udișteanu în meciurile cu Politehnica. Fiindcă el joacă la Galați. Rapidului îi era „împrumutat" doar pentru întîlnirile din „Cupa Campionilor Europeni".

A fost și aceasta o anomalie a voleiului nostru, care scăpînd „reflectorului" de acum două săptămîni, ne-am zis că n-ar fi rău să o consemnăm în „panoramic". Ca să nu se mai repete!

Baschetul programează etapă completă, cu meciuri interesante la București: Dinamo — Politehnica București, I.C.F. — Steaua și Rapid — Universitatea Tim. Ultimul joc este de tradiție, dar oarecum „de casă", fiindcă mai mulți jucători steliști sînt studenți la I.C.F. Faptul nu simplifică lucrurile ci — dimpotrivă — le complică, creează niște rivalități de principiu capabile să ofere un joc palpitant. Asta pe plan pur sportiv.

La modul general, însă, acest sport îndeamnă la numeroase reflecții. Baschetul românesc se menține la un nivel european mediu, nu îndrăznește să emită pretenții olimpice. Am avut și avem jucători (singulari) de mare virtuozitate, recunoscuți pe plan internațional, dar nu reușim să alcătuim o echipă capabilă să facă față cu succes unei competiții de anvergură. Pivoții români, mai scunzi cu cel puțin 10 cm decît corespondenții lor din formațiile de peste hotare, nu recuperează la panou nici jumătate din baloanele posibile.

În lumea baschetului internațional se discută problema înălțimii. Au fost nu puține voci care au cerut să se redea acestui joc dimensiunile umane normale. Un comentator american propunea chiar instituirea unei medii de înălțime a echipei (ceva asemănător cu categoriile de greutate la lupte, haltere și box) în limitele căreia să fie alcătuită formația. Deocamdată, totul se află în stadiul propunerilor și al comentariilor echivoce. Socotim că o măsură concretă în acest sens ține de domeniul unui viitor foarte îndepărtat. Să ne reconsiderăm deci punctele de vedere în selecția și pregătirea jucătorilor! A aștepta mini baschetul, pentru a putea figura într-o finală olimpică, să fie, oare, singura soluție?

Ați jucat la primul concurs Pronosport al anului 1968?

Duminică 7 ianuarie se desfășoară primul concurs Pronosport al anului 1968. Concursul cuprinde 13 meciuri din campionatul italian (divizia A și B), din care se detașează partidele Napoli — Internazionale, Sampdoria — Juventus și Milan — Roma.

Începînd cu acest concurs se aplică experimental o serie de măsuri: trierea centralizată, desființarea reporturilor ș.a. Aceste măsuri duc la operativitate în cunoașterea rezultatelor și plata premiilor (lunea rezultatele omologării, joia începe plata premiilor). Premiile vor fi pe trei categorii variabile: cat. I: pentru variantele cu cel mai mare număr de rezultate; cat. a II-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de categoria I; cat. a III-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de la categoria a II-a.

Numărul minim de rezultate cu care se poate obține un premiu este de 8.

Fondul de premii considerat 100% se va repartiza astfel: Cînd sînt premii pe 3 categorii: cat. I: 25%; cat. a II-a: 30%; cat. a III-a: 45%.

Cînd sînt premii pe 2 categorii: I: 30%; cat. a II-a: 70%.

Cînd sînt premii pe o singură categorie: întregul fond de premii de 100% la categoria respectivă.

Începînd cu primele concursuri și trageri ale anului 1968, se aplică experimental și desființarea reporturilor.

Sumele nedistribuite la una sau mai multe categorii, fie ca urmare a neînregistrării de variante cîștigătoare (la Loto și Pronoexpres), fie ca urmare a depășirii plafonului maxim al premiilor (la toate cele 3 sisteme de joc săptămînale), vor fi atribuite în întregime uneia din variantele de la categoria a II-a, drept premiu excepțional, prin tragere la sorți, în afara premiului obținut la categoria a II-a.

Începînd cu concursul Pronosport nr. 1, participarea se face pe buletine cu 3 taloane, pronosticurile jucate urmînd a fi înscrise identic pe cele 3 taloane. Costul unui formular de concurs este de 10 bani.

Înainte de depunerea buletinelor, participanții au obligația să completeze pe formular datele personale: numele, prenumele și adresa, pentru o rapidă remitere a premiilor.

★

Tragerea Loto de azi va avea loc în București, în sala din str. Doamnei nr. 2 la ora 18.